

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska petič-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gl., za pol leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 60 kr., na mesec 60 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gl., za četrt leta 2 gl. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 183.

V Ljubljani v četrtek, 13. avgusta 1885.

Tečaj II.

Ljubljana, 13. avgusta.

Pri nas v Avstriji polegajo se razburjeni valovi volilnega gibanja, ki so tako dolgo in s tako močjo pluskali ter vznemirjali naše notranje politično življenje, druge evropske države pa gredo ravnokar srditim političnim bojem nasproti. To jesen vršiti se ima volitev v sosedni nam Prusiji, potem v Franciji in Angliji. Uže iz znamenj, ki sedaj vstajajo, dá se sklepati, da se bodo tudi po teh državah bili srditi volilni boji, in da se nam bodo tudi tu kazali jednaki volilni prizori, kakor smo jih pred kratkim še pri nas v Avstriji opazovali.

Izmed volitev, ki se imajo vršiti to jesen, so one v Prusiji pač najmanj pomenljive. Sicer se nahajajo tudi tam različne stranke, tudi tam skušala bo jedna stranka nadvladati nad drugo ter odvzeti ji kolikor mogoče tal med narodom, a kolikor se dá soditi po obstoječih razmerah, dobila bo pruska zbornica komaj drugo lice, nego ga je imela dosedaj. Liberalizem ondi uže nekaj let sem propada in si tudi sedaj ne bode opomogel na noge; da, svobodomiselne stranke bodo nasproti konservativni večini odslej morda še v neznatnejši manjšini, nego so bilé dosedaj. Pa naj izpadejo volitve v Prusiji uže tako ali tako, njih pomen ne sega preko mej nemške države.

Drugače je z volitvami v Franciji in na Angleškem, njih izid vpliva na mednarodne razmere. Ni vse jedno za Evropo, kedo stoji na vladnem krmilu ob Temzi, ali Salisbury ali Gladstone, ni jedno in isto, naj je v Franciji v večini ta ali ona stranka. Zato pa se bode pozornost vse Evrope obračala ravno na te volitve, pazljivo se bode zrl

na vsako gibanje, na vsak pojav, iz katerega bi se dalo sklepati na konečni izid volilnega boja.

Kar se pred vsem tiče bližajočih se volitev na Francoskem, je znamenito le-tó, da se bodo letos vršile v mnogo drugačnih razmerah, nego se je to godilo pri vseh prejšnjih volitvah. Pri prejšnjih volitvah stavilo se je še vedno vprašanje v vspreddje, ali ljudovlada ali monarhija? Od zadnje volilne dobe se je v tem oziru mnogo spremenilo. V zadnjih letih okrepila se je republikanska stranka v toliki meri, kakor bi si to tudi največji lahkokrvnež ne bil upal pričakovati. Monarhični elementi odrivali so se zadnji čas tako spretno in vspešno s političnega pozorišča, odvezemale so se jim važne pozicije v javnem življenju v toliki meri, da od te stranke nikakor ne more preteti več kaka nevarnost za obstoječe ustavne razmere. Ljudovlada je danes bolj utrjena, nego kedaj poprej in njena stranka je tako mogočna, da bi le izvanredne okoliščine zamogle potisniti jo v manjšino.

A kakor nahajemo povsod, da se jedna in ista stranka, ako ji od zunaj ne preti noben sovražnik več, ali je ta toliko oslavljen, da se ga ni treba več bati, razpré med seboj, da se loči v dve ali več strank, tako kaže se nam isti prizor tudi pri francoski ljudovladi. Francoske ljudovlade zastopniki med seboj niso več jedini, nasprotno nastali sta ravno v njih sredi dve veliki, mogočni frakciji, ki si bosti stali z vso srditostjo nasproti pri bližnjih volitvah. Glavi teh frakcij sta Clémenceau in prejšnji minister Ferry. Kako uslugo je svoji domovini napravil zadnji za časa svojega vladanja, kako je Francija za časa njegovega ministrovanja procvitala in vzdigovala se do mogočnosti in veljave, znano je vsakemu, ki se nekoliko peča s francoskimi razmerami.

Kot mož redke bistroumnosti in vedke energije, spravil je mlado ljudovlado v prave tire in s svojo neutrudnostjo pripravil jo je do onega veljavnega mesta v krogu evropskih velevlastij, katero zavzema sedaj. Nesrečen slučaj pa je hotel, da je Ferry moral odstopiti v trenutku, ko bi bil imel ravno praznovati največje zmago slavje svojih vspehov. Iz Azije bilo je dospelo poročilo, iz kojega so lahkoverni pristaši Ferryjevi sklepali, da je njih vodjo zapustila sreča in za to zapustili so tudi oni njega.

Ferry moral je stopiti z ministerskega stola ter napraviti prostor drugemu, ki je namesto njega slavo žel. Le štiriindvajset ur naj bi bili Ferry-ju njegovi pristaši ohranili še prijateljstvo in zaupanje in prišlo bi bilo vse drugače. Ferry bil bi še ministerski predsednik, in Clémenceau bil bi to, kar je bil, malo imponujoč vodja nepomenljive radikalne stranke. A odkar je pal Ferry, rasel je vpliv radikalcev in njih vodje, in sedaj je to stranka, od katere se ne more uže naprej trditi, da bodo njena prizadevanja pri prihodnjih volitvah brezvspešna. Volilno gibanje, ki se je na Francoskem uže zdaj z nepričakovano živahnostjo pričelo, nam spričuje, da je dvojna smer obojih republikanskih strank prodrla uže v najširše kroge.

Na Angleškem stojite si tudi to pot one dve veliki stranki nasproti, ki jedino odločujeta politično delovanje in početje na zunaj in znotraj v tej državi. Tu gre se za to, ali zmaga pri volitvah konservativna stranka ali svobodomiselna, ali ostane še nadalje Salisbury na premierjevem stolu, ali ga bode po tako kratkem času moral zopet prepustiti svojemu sivolasemu predniku, Gladstonu. Tudi tu se o konečnem izidu ne dá še govoriti. Ako ostane Salisburyju v zadevah zunanje politike

Listek.

Prokleta!

(Roman. Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

Jedva zdaj izpozna, da se je njegov gospodar poslužil bil Jean Renaudove puške, da je izvršil zlodejstvo.

Velik strah ga prevzame. Mènil je, da se zgrudi. Pa obdržal se je vender krčevito po konci.

K sreči ni imel Jean Renaud ničesa več reči. Še enkrat pozdravi Rouvenata z roko ter zapusti pristavo besede:

„Da se vidiva!“

Ubogi Pierre si obriše pot s čela, popije velik kozarec vode ter se spusti pri mizi na le-seno klop.

„Moj Bog,“ reče sam sebi, „moj Bog, kaj se zgodi sedaj? Če Jean Renaud opazi, da je njegova puška izstreljena, potem bode mu jasno, da jo je kdo rabil; dobil bode sum, o tem govoril,

poizvedovali bodo, pojasnjevati bode treba, pridejo sim zasliševati nas. In, on, on, ki se v tem slučaju hoče usmrtiti! . . . Kaj hočem li storiti, moj Bog, kaj hočem li storiti? O strah me je, strah me je! . . .“

Iz njegovega tožnega premišljevanja ga vzdrami vstopivši hlapec, ki ga povpraša, kaj mu veli gledé uvaženja.

Jacques Mellier je samokresa, ko ga je bil Rouvenat zapustil, dobro nabasal. Vzemši potem polo belega popirja, jame nanj pisati s tresočo roko.

Bil je nekakov testament.

10.

Ko je Jean Renaud prišel v Civry domov, našel je svojo ženo v velikem nemiru.

Geneviève je prejkala očividno skoro vso noč, to so svedočile njene rudeče oči. Tudi na njenih licih bile so še vidne sledi neusušenih solz.

Jean Renaud postavi svojo puško v kot, vrže svoj klobuk na posteljo ter se vsede. Ni mogel se več vzdrževati na nogah.

„Nu,“ dé svoji ženi, „hočeš mi li dati poljub?“

„Ne zaslužiš ga,“ odgovori le-tá.

„Pojdi, ti grda klepetulja ti! Hodi sim!“

Šla je k njemu ter se mu dala poljubiti.

„In kakošen si mi danes!“ nadaljuje ona. „Misli bi človek, da si se valjal po prahu. Tvoja obleka, brada in celó tvoji lasje, vse je prašno.“

„Ni čuda, saj je dosta prahu na cesti.“

„A ti si tudi ves bled, ves prepaden.“

„Ker sem ravno truden.“

„Je-li to tudi prav, Jean, da me pustiš vso noč samo, da trepečem za-té? Nisem mogla zaspati, najstrašnejše reči sem si domišljevala.“

„Ne bodi tako otročja, saj si vender lebko mislila, da se ne izgubim.“

„Šel si bil s svojo puško na lov na volkove, tedaj me je bilo strah . . . nesreča se lahko zgodi.“

„To je res,“ zamrmra on. Potem glasno reče: „Zdaj si pa mirna, ne-li?“

„Tako, tako. A vender tega še ne vem, kje si bil vso noč.“

sreča še nekoliko časa mila, potem bilo bi pač mogoče, da njegova stranka potisne stalno svobodomiselnost v manjšino.

Umor srbskega poslanca.

O umoru srbskega poslanca Veljka Jakovljeviča, o katerem nam je uže poročal telegraf, piše „Pol. Corr.“ v dopisu z dne 9. t. m. iz Belgrada naslednje:

Vest o umoru splošno spoštovanega poslanca Veljka Jakovljeviča napravila je v glavnem mestu kakor tudi po vsej deželi bolesten utis. Umor izvršil se je ob belem dnevu v umorjenčevi gostilni, katera stoji sredi vasi Beršič. Nič slabega sluteč sedel je Jakovljevič minolo sredo proti 6. uri popoldne v svoji gostilni, utopljen v razgovor z družbo, sestojeko iz 12 oseb, ko nenadno tolpa pisano oblečenih oborožencev zasede izhode ter se polasti posestnika ter dveh drugih imovitih gostov. Vse tri ujetnike so uklenili ter jih hajduki potem odgnali. V tem ko so dva izmed ujetnikov zaradi tega vlekli s seboj v gore, da bi izsilili zánja odkupnino, so Veljka Jakovljeviča, prav blizu gostilne, na najgroznejši način s sekirami in handžari razmesarili. Hajduki so potem zbežali proti gori Užici.

Načelnik te tolpe, hajduk Dedič, jeden najbolj groznih roparjev v okolici, zbral je svojo tolpo iz roparjev to- in onstran meje; več mesecev ga uže policija zastonj zasleduje. Vlada zapovedala je zopetno, energično preganjanje te tolpe. Tragična usoda, katera je zadela Jakovljeviča, je vzbudila tem bolestnejše čute, ker je zavzimal v skupščini odlično mesto, kakor tudi v vrstah napredne stranke, kateri je pripadal. Da-si ni bil višje izobražen, odlikoval se je vendar po nazorih in načelih, katera bi mogla vsakega parlamentarca krasiti. On je spoznal, da more samo svobodno razvijanje njegovega naroda prinesiti koristi, to razvijanje pa da mora stati na podlagi postavnosti in reda, in zaradi teh nazorov si je nakopal tudi sovraštvost vseh onih elementov, kateri hrepenijo po revolucionarnih prekucijah.

Da radikali niso marali zánj, je ob sebi umevno. V tem je morda utemeljeno tú in tam se pojavljajoče mnenje, da je bil to političen umor. Dokazanega se vé da v tej zadevi ni nič. Čudno je vendar jedno, da je namreč „Odjek“, v Belgradu izhajajoč radikalen list, še le pred kratkim in dvakrat zapored poskušal, nastop roparjev v Srbiji z političnimi in ekonomičnimi razlogi opravičevati, pa vsaj razlagati, da si je jasno, da dežela nikdar prej ni imela toliko svobodnih institucij ter ni nikdar materijalno tako procvitala, kakor zdaj. Sicer pa se bode ta umor kmalu bolj pojasnil.

„Si-li morda celo ljubosumna?“ povpraša ter se sili, da bi se nasmejale.

„Ti pač veš, da nisem. In vendar . . .“

„Nisi-li na to mislila, da mi je bilo iti v Terroise?“

„Se vé da, vedela sem to, pa, če v poštev vzamem si vse mogoče ovire, moral bi bil vendar biti uže doma najdelj ob 11. uri.“

„Hudirja, ti pa bolje znaš računati nego-li jaz.“

„Ne zasramuj me.“

„To mi niti na um ne pride, draga Geneviève.“

„Tedaj mi ne poveš, kaj si delal?“

„Nu, bil sem na pristavi, kjer sem izpraznil doberšno steklenico vina na zdravje gospodične — in tudi na tvoje zdravje. Apropos, gospodična Lucila je danes zjutraj odpotovala v Champagne.“

„Uže zopet?“

„Neka njena prijateljica iz odgojevališča je baje nevarno zbolela.“

„Tako! . . . Nu, in potem?“

„Potem? potem sem ubral pot pod noge skozi Frémicourt v mlin. Svojo moko še danes dobšč. Nazadnje sem šel v Terroise, in . . .“

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Zdaj ni več dvojbe, da se bode vršil shod med avstrijskim in ruskim vladarjem v Kromerizi. Z Dunaja se namreč poroča, da se odpeljeta dné 24. t. m. Nj. Veličanstvi cesar in cesarica s posebnim dvornim vlakom severne železnice v Kromeriz, kamor dojde ruska cesarska dvojica na večer istega dneva. Dné 26. t. m. odpeljeta se ruski car in carevna nazaj na Rusko, naš presvitli cesar pa se podá k vojaškim vajam na Česko, presvitla cesarica pa se vrne v Išč.

Večina listov, avstrijskih in nemških, bavi se z obiskom grofa Kálnokyja pri knezu Bismarcku v Varzinu. Listi vidijo v tem obisku le še večje jamčenje miru, kateri se je pritrtil pri sestanku vladarjev v Gostinu.

„Presse“ poroča, da se državni zbor skliče slednji teden meseca septembra.

Tuje dežele.

Bolgari pričeli so v stari Srbiji živahno agitovanje, in sicer so v prvi vrsti obrnili svojo pozornost na šolstvo. Panbolgarski odbori ustanavljajo nove bolgarske šole, iz uže obstoječih šol pa skušajo odriniti srbske učitelje ter jih nadomestiti z bolgarskimi, razen tega pa privabljajo srbske otroke z raznimi sredstvi, da jim dajejo zastonj učila itd. Da Srbi s takim počenjanjem niso zadovoljni, se ni čuditi.

Rumunski list „Romania“ govori obširno o rumunskih financah ter izreka veliko začudenje, kako je mogel ministerski predsednik leto za letom ponavljati: „Naše finance cvetó.“ V istini pa je državno gospodarstvo silno slabo in zanemarejeno ter je provzročilo zdanje uboštvo. Dežela je uže tako na slabem glasu, da ne more dobiti več posojila.

V Francoski je zdaj vse politično življenje obrneno le na volitveno gibanje; vse stranke napejajo uže svoje moči. Vlada se hoče po polnem zdržati volitvenega gibanja, zaradi tega je izdala uradnikom ukaz, naj se ne udeležijo volilnih agitacij ter storijo svojo dolžnost samo kot volilci; kdor bi ne spolnoval tega ukaza, zadene ga kazen. Če bi pa uradnik sam hotel nastopiti kot kandidat, mora prej odstopiti kot uradnik. Jednak ukaz izdala so tudi železniška upraviteljstva svojim uradnikom.

Pisma iz Kelunga poročajo: Kitajci zaseli so zopet dné 22. junija Kelung, takoj ko so odšli Francozje ter oropali naseljence in razdejali hiše Evropecev. Tudi francoski tabor so uničili. Angleški trgovci zahtevajo od Kitajcev odškodnino.

„In si tam ostal.“

„Tako je. In ostal sem tam.“

„Ne da bi mislil náme, ne da bi se povprašal, da-li ne umrjem od strahu radi tebe. Kakor dém, Jean, ti si malopridnež.“

Jean je bil v zadregi.

„Gotovo si zalezal v kako krčmo med kvar-taše. Vročje ti je bilo, nekaj čez žejo si pil ter se opil.“ — „Nu, istina je to, uganila si. Slabo mi je bilo, in . . . nisem se mogel vrniti.“ — „Vidiš, da sem imela prav, da me je bilo strah? Pa tebi še zmerom ni po polnem dobro, ti trpiš . . . Tako čudno pogledavaš.“ — „Res je, ni mi prav dobro.“ — „Morda ti bo gódílo, da malo pojés. Kaj-li hočeš jesti? Imam še malo slanine in sira. Lehko ti naredim juho.“ — „Prav, naredi mi dobro juho.“ — „S čebulo?“ — „Da.“ — „In po malo mleka hočem ti tudi skočiti.“ — „Kakor misliš.“

Hišica Renaudova bila je iz dveh pritličnih izbic, nad tema je bil hišni pod, na katerega je človek lahko prišel po lestevici.

Jean Renaud se napoti v drugo izbo, kjer je vsa oprava bila v štirih blazinjenih stolicah, v stari

Dopisi.

Iz bleške okolice 12. avgusta. (Izv. dop.) Čuditi se moramo, da je uprav „Laibacher Wochenblatt“ prvi in jedini domačih listov, kateri bi iz izvolitve kneza Windisch-Grätza državnim poslancem — spletel debel bič, da udriha po kranjski deželni vladi in njenem predsedniku. Drugi naši domači opozicionaleci pri najboljši volji gledé te volitve vladi ne morejo ničesa očitati — celó tega ji ne morejo predbacivati, da je ona morda „želela“ družega poslanca — in iz te jedine okolščine smemo sklepati, da je bila vlada pri vsem volilnem gibanju na Gorenjskem gotovo le toliko prizadeta, kolikor ji postava veleva — sigurno srečen slučaj v današnjih razmerah, ko so drugod celó med nedolžnimi eksekutorji in trudnimi cestnimi nadzorniki iskali vladnih agitatorjev. In ker je to vohanje dandanes na dnevnem redu — čuditi se moramo v istini, da se je samo organ naših nemških nacijonalcev v tem zmislu oglasil. Toda tudi gledé njega se moramo potolažiti, ako pomislimo, s kakim ognjem se je naskočil deželni poslanec Deschmann v zadnjem zasedanji deželnega zbora nad vlado o priliki, ko je bila na dnevnem redu verifikacija notranjske volitve. „Le dajmo vlado in njenega predsednika“, to je gásló teh gospodov, ki se tako radi imenujejo „zatirane Nemce“, in ako pomislimo, v kaki ljubeznivi in ginljivi slogi so se jim v zadnjem času pridružili slovenski listi, potem je zopet čudenje naše opravičeno, ko jih vidimo sedaj same in zapuščene.

A bila je pa res uže abotna prikazen, to sklepanje in izvijanje iz malega, nedolžnega dopisa — katerega ste vendar priobčili *bona fide*, kakor druge, da ustrezete opravičenim željam svojih dopisovalcev in naročnikov — izvijanje leteče na to, da si hoče vlada postaviti svojega kandidata v osebi dr. Bleiweiss-Trsteniškega! Da pa sami ne boste mislili, da je bil oni dopis, ki je prašal iz bleške okolice, o želji tamošnjih volilcev postaviti imenovanega gospoda kandidatom za državni zbor — glas vpijočega v puščavi, naj vam naznamim, kar vem iz po polnem zanesljivega vira, da so namreč nekateri volileci v začetku res mislili na dr. Bleiweisa kot svojega poslanca. Še le pozneje odločila se je tudi večina teh za kneza Windisch-Grätza, katerega so si tudi drugje želeli in katerega je centralni volilni odbor potem tudi proglasil kandidatom. Pa kolikor se spominjamo, ste vi njegovo kandidaturo zeló simpatično pozdravljali. Zato je pač omenjeno predbacivanje fakičnozlega lističa neutemeljeno, recimo: prozoren je njega kalni namen.

Prav komično pa se je našemil naš „Slovenec“ v svojem sobotnem članku „Po državnozbornih volitvah.“ Tam piše: „Disciplina je v človeškem življenju tako važen faktor, da si brez nje društvenega delovanja niti misliti ne moremo. Ona

rudeči škrinji, na kateri so bile malane cvetlice s kričecimi barvami.

Geneviève pa otide, da pripravi skromni zajutrek.

Jean Renaud zapre vrata za seboj ter ostane sam.

Zdajci povleče precej velik zavitek iz žepa. Bili so papirji, ki jih je poiskal bil po noči v sobi, kjer je bival umorjenec v Saint-Irunu. Ker ni mogel oddati teh važnih papirjev gospodičini Lucili Mellierovi, kakor je to bil obljubil, bil je za trenotek v resnični zadregi. Besede umirajočega tujca zvenele so še v njegovih ušesih in ni si mogel prikrivati, da mu je kot hranitelju teh papirjev in osobito velike skrivnosti, ki so jo obsegale, velika odgovornost.

Nositi te papirje v žepu pač ni mogel, ker lahko bi jih izgubil. Bal se jih je tudi skriti v omari, miznici ali škrinji, kjer bi jih lahko iztaknila njegova žena. Imel je vse zaupanje v Geneviève, imel jo je celó sposobno, da bi obvarovala skrivnost. Pa obljubil je bil, da hoče molčati, da celó prisegel je bil to! Ker o eksistenci teh papirjev ni mogel praviti, moral jih je sevéda skri-

ni, rekli bi, umetno delo človeškega duha; ne, ona mu je uže od rojstva v last." In potem dalje: „Pač neumestno, neosnovano in neutemeljeno bilo bi tukaj vprašanje, ki se je žali Bog vender le čulo letos med nami in to v Ljubljani pri ljudeh, katerim bi človek nekoliko več politične izobrazbe pripisaval: „Kdo pa je postavil centralni volilni odbor, kdo pa mu je dal pravico, da nam poslance vsiljuje? Narod je prost in prosto voli! — Ne, dragi moj,“ modruje „Slov.“ dalje, „to ni tako! Ti sam si dal pravice izvrševalnemu odboru po svojih poslancih — ker si ravno tistim možem izročil deželne mandate, in kolikor dolgo jih imajo v rokah, tako dolgo oni ta posel na mesto tebe opravljajo! Oni za tebe mislijo itd. itd.“ Tako piše „Slov.“ v sobotni številki minolega tedna.

Pa vam je li še v spominu, kako je pisal pred dvema letoma za časa deželnozbornih volitev? Takrat je govoril o notranjskih volitvah, o dr. Vošnjaku in dr. Zarniku in o kandidatu za kamniški okraj, Kersniku. Tožil je, da centralni volilni odbor postopa samovoljno, da on nima pravice, meni nič tebi nič kandidatov usiljevati, in klical je: „Narod je prost in prosto voli!“ In iz srede tedanjega centralnega volilnega odbora je pisal znani mož, ki tudi sedaj prerad „karte meša“, volilcem trebanjske skupine: „Vošnjak in Zarnik bosta propala, pustite tudi vi tega zvitega Sveteca na cedilu!“

Tako je bilo leta 1883., in danes? Molčite, molčite, gospodje, da se vam ne smejemo! Pri deželnozbornih volitvah ste uže dobili od volilcev primeren odgovor, letos vnovič, varujte se, da tudi tretji odgovor ne bo preglasen — naši volilci, in sicer tudi kmetje, niso več politični otroci, katere treba voditi pod pazduho.

A še nekaj karakterističnega! V dotičnem članku je navel „Slovenec“ imena gg. članov centralnega volilnega ali izvrševalnega odbora in je cele štiri izpustil: Poklukarja in Kluna menda zato, da se ne bo reklo, da sama odločujeta o svojem poslanstvu — Šukljeta iz umljivih vzrokov, Robiča pa — res ne vémo zakaj. Morda nam „Slovenec“ v svoji modrosti v kratkem o tem pojasnilo podá!

Velesovo, 12. avgusta. (Izv. dop.) Iz našega kraja ali okolice pride v svet le rekdokedaj kaka vest, le rekdokedaj je čitati po listih od nas kega poročila, zaradi tega tudi ni čuda, če svet misli, da je naš kraj popolnoma zapuščen, da mora biti grozno dolgočasno bivati tu daleč od železnice. Nu, temu napačnemu mnenju o našem lepem kraju smo pač krivi mi sami, ker se čisto nič ne pobri- nemo, da bi svet drugače poučili. In vender ima Velesovo tako prijetno ležo, kakor le malo krajev med Kamenikom in Kranjem. Škoda, da se ta naravina lepota ne pozna. V slednjem času, osebito letos je sicer nekoliko drugače — tudi naš

vati pred očmi Geneviévinimi, dokler bi se ne vrnila gospodičina Lucila. Vsekako je bila Geneviève jako radovedna, kakor sploh vse ženske, vrhu tega je imela tudi to prednost mimo svojega moža: znala je čitati.

Jean Renaudu je bilo torej bati se, da ne bi Geneviève skrivnosti izvedela ter jo potem raznašala. Misel na to ga je stresala, kajti umirajoči mladenič mu je bil rekel, da bi razodenje skrivnosti imelo strašne posledice. Lehko je torej umetni mučni položaj zadrežnega Jeana Renauda.

Ni mu bila velika domišljija in ni imel tega daru, da bi najmanjše reči mogel iznajti. Od zadnjih ur sim mislil mu je razdraženi duh več, kakor v vsem prejšnjem življenji, in vender ni vedel ni kod, ni kam. Ipak moral je drage papirje spraviti v varnost...

Mehanično odpre veliki malani kovčeg.

Nikakor ni mislil, da dobi v njem pripravno skrivališče. A zdaj zagleda valjasto škatljo, v kojoj je shranjevala njegova žena zelenjadno seme. Za ta trenotek bila je škatlja prazna. Hitro spravi papirje vá-njo ter pokrov zapre. Zajedno se pa domisli, da mu utegne žena škatljo v kratkem zopet

kraj broji letos lepo številce tujcev, in kolikor mi je znano, se popolnoma zadovoljne čutijo.

Naj vam poročim še nekaj novostij. Dne 8. t. m. zaključilo se je na tukajšnji ljudski šoli šolsko leto, in to z za tukaj gotovo redko slovesnostjo. Zjutraj ob 8. uri služil je tukajšnji g. župnik Blaž Petrič sv. mašo, katere so se udeležili šolarji s svojim učiteljem. Pri maši pel je mnogo izbranih pesnij izvežban oktet pod vodstvom g. Karlina, kaplana iz Št. Jurija pri Kranji. Da se je moglo prirediti tako ubrano petje, zahvaliti se pač imamo v prvi vrsti uže omenjenemu g. kaplanu Karlinu, potem pa tu na počitnicah bivajočim tujcem, osebito vrlim krasnim pevkam iz Ljubljane. Po sv. maši pa se je priredilo izpraševanje in potem mala zabava. Gospod učitelj pozdravil je v iskrenih besedah navzočne tujce, zahvaljujoč se jim za izkazano prijaznost, potem pa je polagal šolarjem na srce mnogo lepih naukov. Konečno pa se je obdarovalo dvanajst pridnih šolarjev z darili. Po končani skušnji in po razdelitvi daril priredila se je otroška igra „Čarovnik“, pri kateri so ljubeznivo sodelovali ljubljanski gostje. Igrica, popolnoma primerna takim slovesnostim, se je šolarjem in tudi drugim navzočnim zelo dopadala ter je napravila na nepokvarjena mlada srca najboljši utis.

Konečno pa je tu na počitnicah bivajoča gospa s svojimi ljubeznivimi hčerkami izvolila še z zajutrekom pogostiti vse šolarje. To vam je bila radost med to mladino, ko je posezala po bogatem zajutreku, saj jej itak pride le redko v delež. Ohranila si bode gotovo šolska mladež ta lepi dan globoko v spominu, v srci pa bode hranila hvaležnost gostoljubnim rokam.

Dne 9. t. m. pa se je vršila zopet druga slovesnost, namreč nameščenje novega župnika g. Blaža Petriča. Cerkvenih obredov udeležilo se je obilo duhovščine iz okolice. Pridigoval je g. župnik s Trstenika, Ogujeslav Gregorič. Verni narod, katerega se je zbralo iz bližnje in dalnje okolice silno mnogo, sledil je z veliko paznostjo in vidno ginjenostjo govornikovim besedam.

To sta bila dva radostna dneva za Velesovo, katera nam bosta ostala neizbrisno v spominu.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Pri razstavi v Antwerpenu bila sta tudi dva razstavljalca iz Kranjske odlikovana z bronasto svetinjo, in sicer gg. Fran Szantner, črevljar v Ljubljani, in Fran Hajek, fabrikant čistilnega praška v Kameniku.

— (Koncert v čitalnici) P. n. občinstvo se usojamo opozarjati, da priredijo danes zvečer čitalniški pevci na vrtu čitalniške restavracije koncert, pri katerem bode sodelovala vojaška godba. Vstopnina znaša 40 kr. za osebo.

— (Slavnost na blejskem jezeru) Dne 16 t. m. priredi se na blejskem jezeru slavnost v pra-

rabiti, in iz nova je bil v zadregi. Kar mu pride neka misel, katera mu izvabi na ustna zmagoslavno smehljanje in katero je hotel takoj izvršiti. Zdaj ga pa pokliče njegova žena. Juha je bila pripravljena in ga je čakala, kadeč se na mizi. Mož in žena sta zajutrekovala veselo. Obed je trajal jedva četrt ure.

„Jean“, reče Geneviève, stopivši izza mize, „zdaj grem na reko ter bodem prala perilo. Med tem časom vrzi se na posteljo ter spi uro ali dve uri. Ti si še truden, dobro bi ti to délo.“ — „Pa sosed, kojemu sem obljubil travnik pokositi?“ — „Nu, pričneš pa malo kasneje, in če ne bodeš danes z delom gotov, izvršiš je pa jutri. Malo prej ali slej, kaj-li je na tem? Saj vender se ni bati dežja.“ — „Nu, če pa misliš, da je tako prav, hočem te slušati. Si-li zadovoljna?“ — „Da. Jaz torej idem. Na zdravje!“

Ona vzame svoj z gorko vodo napolnjen bedenj, perilo, tolkavnico in milo ter se odstrani.

„Zdaj lahko grem nemoten na delo“, reče Jean Renaud sam sebi.

(Dalje prihodnjič.)

znovanje rojstvenega dneva Nj. Veličanstva cesarja. Sodelovala bode tudi vojaška godba. Spored: Ob 9. uri zjutraj sv. maša v cerkvi na otoku. — Od 3. do 4 $\frac{1}{2}$ ure godba v „Lujizini kopeli“. — Od 4 $\frac{1}{2}$ ure tombola v Mallnerjevem hôtelu. — Ob 8. ure razsvetljava jezera. Potem vožnja s čolni po jezeru od Mallnerjevega hôtela na Mlino. Serenada pred Petranovim hôtelom. — Čisti dohodek tombole je namenjen zakladu za oplešavanje Bleda — Zaradi varnosti naj se udeleženci te slavnosti po jezeru blagovolé voziti s razsvitljenimi čolni.

— (Iz Kranja) se nam poroča: Vrli naš godbeni klub priredi povodom rojstnega dné Nj. Veličanstva presvitlega cesarja v 18. dan t. m. na vrtu gospoda Petra Mayerja na korist ubozih gimnazijcev slavnostni koncert z naslednjim vspeodom: 1.) Korčič; 2.) J. Strauss: Potpourri iz operete „Die Fledermaus“; 3.) J. Strauss: „Plesni regulator.“ Polka (française); 4.) G. Donizetti: III. finale iz opere „Lucia di Lammermoor“; 5.) V. Parma: „Spomin na Kranj“. Kadričja iz slovenskih národnih pesnij (poklonjena godbenemu klubu); 6.) J. Fux: „Con amore!“ Mazurka; 7.) F. pl. Suppé: „Ne zabi me!“ Pesen; 8.) V. Parma: „Frou-frou.“ Polka pizzicato; 9.) A. Czibulka: „Stefanie-gavota“; 10.) A. Czibulka: „Na maskeradi.“ Polka (hitra). Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina: za osebo 40 kr., za rodbino (treh oseb) 1 gld. Pri neugodnem vremenu vrši se koncert prihodnji dan.

— (Izlet tržaškega Sokola v Nabrežino.) V nedeljo ob 4 $\frac{1}{2}$ se je zbralo na kolodvoru v Trstu okolo 40 Sokolcev v opravi s zastavo in nad sto drugih udov tržaškega vrlega „Sokola“, katerim se je pridružilo, kakor poroča „Ed.“, še mnogo drugih slovenskih družin tržaških, tako da je bil vlak prenapoljen in jako dolg. Okolo pol 6. ure pop. so dospeli v Nabrežino, kjer so jih čakali na kolodvoru občinski zastopniki, njim na čelu g. župan Čaharija, potem odborniki bralnega društva z veteransko godbo (oddelek Komen). Župan je pozdravil Sokola in Sokolov podstarosta g. B. se je na kratko zahvalil za srčni sprejem. — Na to so gosti odšli v vas Nabrežino; na čelu godba, potem Sokol in za njim drugo občinstvo. Ko se je Sokol približal vasi, začeli so streljati topiči, vsa vas je bila odičena s zastavami, in na veselčni prostor se je šlo skozi lep slavolok z napisoma „Dobro došli“ in „Složimo se“. Beseda se je začela ob pol 7. uri. Petje je bilo dobro, posebno pa se je dopadal mešani zbor. Vsa hvala g. učitelju iz Šempolaja, ki je pevce in pekinje tako dobro izvežbal. Igrali so gg. diletantje prav dobro, občinstvo je vžilo zadosti smeha. — Po besedi so se gostje razveseljevali v raznih gostilnah in je veselje nekaljeno trajalo pozno v noč, še le ob 11. uri so se ločili od prijaznih Nabrežincev.

— (Jezikovo prašanje v tržaški okoličnici.) C. kr. deželno namestništvo je tržaški občini ukazalo, naj v rojanski ljudski šoli s tretjim razredom počenši uže v šolskem letu 1885/86 uvede nemški jezik kakor zapovedan učni predmet; mestno starešinstvo pa je sklenilo zoper ta ukaz vložiti priziv, poudarjajoč občinske pravice.

— (Tramway na par) is Trsta v Miramar. Inženir Pavel Palese je prosil vlado, naj mu dovoli tehnična začetna dela za tramway na par od tržaškega kolodvora po cesti skoz Barkovlje v Miramar. Prošilec meni, da s tem ustreže občinstvu, ker Miramar zelo obiskujejo tujci, ker je sprehajališče proti Miramaru jako priljubljeno in ker družba kapitalistov uže meseca oktobra t. l. začne delati velikanske kopelji v Barkovljah.

Poslano*

„Slov. Narodu“ v Ljubljani.

„Slov. Narod“ napada dan na dan to, kar se zove: narodno meščanstvo na Dolenjskem. Jenkrat je kdo teh mestjanov „Hadži Loja“, drugikrat se položi župan g. Sušteršič iz Črnomlja, ali kak g. sodnik, potem g. dr. Poznik ali g. dr. Slanc na ražen in tako naprej. Vsi možje naredne stranke na Dolenjskem bodo, če bo leto dolgo, stigma „neznačajnežev“, „hlapcev“, „lakajev“ in kar je jednacij lepih priimkov, dobili.

Ako se pa narodnim možem, in možem, ki so za stranko že kaj storili, tako godi, kako bi se li meni podpisanim drugače godilo, ki sem *a priori* „zavržen

* Za vsebino in obliko tega dopisa ne prevzame uredništvo nobene odgovornosti.

človek — „nemčur“. Če sape glede narodnjakov zmanjkuje, pa cigana na klop, — „nemčurja“. „Izdajstvo“, „perfidija“ sta lepšalna epiteta, ki se mi v „Slov. Narodu“ dajata; „izdajica“ bruhnilo je iz penečih ust človeka, ki je v padlem kandidatu Margheriju svojega — prijatelja zgubil. Trgovca sem in vem, kaj je čas in denar. Pravda zaradi žaljenja časti bi me stala denarja, akoravno bi jo dobil, ker brez prava na Kranjskem še nijsmo.

Z dopisnikom „Slov. Naroda“ iz Rudolfovega se tudi iz v Rudolfovem lahko umevnih razlogov ne bom bojeval, — ali ker sem napaden, grdo napaden, moram v svojo obrambo rojakom povedati vse, kar sem med slednjimi volitvami delal in kaj drugi. Naj neustrasni bralci razsodijo, ako je prav, da se človek, ki nikomur nič zalega ni storil, tako gnjusno napada, kakor jaz v „Slov. Narodu“ že večkrat in posebno v št. 180.

V Novem Mestu je stranka, ki se liberalno imenuje. K tej pripadal sem tudi jaz. Ko so se slednje volitve v drž. zbor bližale, sklenili smo, da postavimo za našega kandidata g. dr. Wurzbacha in da ga volimo. Tem sklepu sem se podvrgel. — Gosp. Langer, c. kr. adjunkt pri okr. sodnji tukaj, mi je dal nekaj denarja za agitacijske namene. Teh sem porabil okolo 5 gld. za telegrame in drugo ostalo svoto pa z računom 2. junija t. l. po prvi volitvi izročil g. Langerju. Volil sem g. dr. Wurzbacha.

Pred prvo volitvijo imeli smo liberalci sejo zaradi tega, kaj storiti, ako gg. Šuklje ter Margheri prideta v ožjo volitev. Nekaj volilcev plediralo je za g. Šukljeta; gg. Stanger, Langer in drugi pa za g. Margherija. Jaz sem se tedaj izjavil, da se ali vsi zdržimo volitve, ali, ako volit gremo, damo g. Šukljetu glasove, ali pa se volitve ne udeležiti, ter da g. Margheriju jaz nikakor ne dam glasu. Na to me je jeden gospodov uradnikov okregal. Ta dan nijsmo prišli o tem do zaključka, določili pa smo, da bomo za g. dr. Wurzbacha delali ter ga volili.

Sredo, tretjega junija, imeli smo liberalci zopet sejo. Prišlo je k temu zborovanju 13 gosp. uradnikov, meščanov pa pet, med temi jaz. Debatiralo se je, ako se pri ožji volitvi za g. Margherija ali Šukljeta od naše strani vstopi. Gosp. Stanger, profesor, in imenovani gosp. adjunkt Langer sta se toplo za g. Margherija potegovala; jaz sem temu nasprotoval. Predlagalo se je, da se pred vsem določi, ako se moramo vsi klubovemu sklepu podvreči in se naj še le potem o kandidatih debatira in sklepa. Proti temu sem se jaz protivil in par družih. Jaz sem trdil, da se naj volilec prosta roka pusti, ker bo drugače stranka, ker se vsi discipline ne bodo držali, v bodočnosti trpela. Glasovalo se je, g. Lehman, gostilničar g. Schwarz in jaz smo se glasovanja izdržali, jeden gospodov pa je zapustil sobo. — 14 rok se je vzdignilo za to, da se vsi sklepu, ki bi se imel zdaj gledé kandidatov storiti, podvržejo. Gostilničar g. Schwarz je pa na to rekel: Obzahujem, da se je to zgodilo, ker liberalna stranka se je po tem sklepu razrušila. Potem je navedenih štirinajst sklenilo, za g. Margherija glasovati pri ožji volitvi. Mi štirje nismo glasovali. Na to sem rekel g. prof. Stangerju: Vaš volilni manèver se vam je do zdaj posrečil, v bodoče pa bomo uže videli, kako bo. (Jaz sem namreč binkoštno nedeljo govoril s fantom, ki je pismo gosp. Margheriju v Otočič nesel in po tem fantu izvedel, da sta ga poslala gg. profesorja Stanger in Nachtigall.) Vprašal sem g. prof. Stangerja, kaj je imel pisati g. Margheriju in ta mi je odgovoril, da ga je upozoril na to, da pride Šuklje in da bo volilni shod. Vprašal sem ga, zakaj g. dr. Wurzbachu ni ekspresa poslal, odgovor sem dobil, da je g. dr. Wurzbach predaleč. — Binkoštni ponedeljek se je g. prof. Stanger toplo za g. Margherija potegnil. Mislil sem tedaj, da v tem nekaj tiči. — Zaradi tega sem rekel g. Stangerju: Vi za g. Margherija, jaz pa za g. Šukljeta.

V Rudolfovem dné 11. avgusta 1885.

A. Gustin.

(Konec prihodnjic.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Petrograd, 13. avgusta. „Graždanin“ poroča, da se zdaj v Krasnojoeselu se nahajajoči carski dvor najbrže dné 19. t. m. vrne v Petrograd.

London, 13. avgusta. Uradni list objavlja odlikovanja, katera so se priznala razstavljalcem pri razstavi iznajdeb. Avstrijsko-ogerskim razstavljalcem so se priznale dve zlati, štiri sreberne in osem bronastih svetinj.

Berolin, 12. avgusta. Pri obedu na čast telegrafski konferenci pozdravil je državni tajnik Stephan, kateri je sedel med avstrijskim pooblaščenecem in ministrom Maybachom, vse delegovance ter napil vsem suverenom in načelnikom zastopanih držav. Na to je napravil avstrijski pooblaščenec, dvorni svetovalec Brunner, napitnico

cesarju Viljemu. Dvorana je okrašena z zastavami vseh zastopanih dežel.

Pariz, 12. avgusta. Depeša generala Courcyja poroča, da je došel v Haiphong ter da se bode tam nastanil, dokler divja kolera.

Marseille, 12. avgusta. Včeraj umrlo je na kolero 39 oseb.

Madrid, 12. avgusta. Včeraj obolelo je po vsej Španiji na kolero 3724, umrlo jih je pa 1886.

London, 12. avgusta. V Kordofanu vlada popolna anarhija. Nastopila bode grozna lakota. Uže zdaj so stotine ljudij blizu smrti od glada.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 13. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.75
„ „ „ srebri	83.45
Zlata renta	109.15
5% avstr. renta	99.70
Delnice narodne banke	875.—
Kreditne delnice	284.10
London 10 lir sterling	125.15
20 frankovec	9.91 ^a
Cekini c. kr.	5.94
100 drž. mark	61.35

Uradni glasnik

z dné 13. avgusta.

Razpisane službe: Pri c. kr. dež. nadsodnji v Gradci služba oficijala pomožnih uradov. Prošnje do 22. avgusta t. l.; dalje v računskem oddelku imenovane nadsodnije služba računskega praktikanta. Prošnje do 15. septembra. — Služba c. kr. okr. sodnika v Radovljici. Prošnje do 25. avgusta t. l. predsedstvu c. kr. dež. sodnije. — Pri c. kr. okr. šolskem svetu v Postojni naslednja učiteljska mesta (definitivno): V Orehku in Šembidu nad Vipavo (450 gld.); v Razdrtem in Senožečah (400 gld. in stanovanje); v Slavini, St. Petru, Vremu in Ustji (400 gld.); v Šembidu in Senožečah imajo orgljari prednost. — Ljubljanski mestni šolski svet razpisuje natečaj za novo mestno ljudsko šolo z nemškim učnim jezikom: na deški šoli za službo učitelja ali vodje (700 gld., doklade in stanovanje, ozir. stanarina 120 gld.); na dekliški šoli služba učiteljice (ravnateljice) z letnimi 600 gld., doklade in stanovanje, ozir. 120 gld. stanarino. Prošnje, podprte z dotičnimi spričevanji, do 24. avgusta t. l.

Tujci.

Dné 11. avgusta.

Pri **Malléi:** Löwy, Bortagnoly, Grünhut, trgovci, z Dunaja. — Pirkateczek, c. kr. podpolkovnik, s soprogo, iz Trsta. — Winkler, vodja hranilnice, in Rožič, pristav banskega stola, iz Zagreba. — Strohbach iz Maribora.
Pri **Slonu:** Paradeiser, c. kr. minist. uradnik, in Schaffer, tovarnar, z Dunaja. — Dr. Raič, odvetnik, iz Novega Sada. — Kernstock, profesor, iz Boena. — Jankovič, lekar, s soprogo, iz Srbske. — Fritsch, soproga rud. vodje, iz Skradina. — Tompessa, Pipan, trgovec, in Gormann iz Trsta. — Lipp, kr. ogerski finančni svetnik, z rodbino, z Reke. — König, učitelj, iz Linca. — Pekeč, c. kr. stotnik, s soprogo, iz Pulja. — Zörer, sodn. kancelist, s soprogo, iz Gor. Grada. — Ranzinger, tovarnar, iz Kočevja. — Blagne, graščinski oskrbnik, iz Rakovnika.
Pri **Južnem kolodvoru:** Cerwenka, želez. uradnik, s soprogo, z Dunaja. — Ludy, bakrorezbar, s soprogo, iz Gorico. — Stariha, konjetržec, z rodbino, iz Istre.
Pri **Avstr. carji:** Fajdiga, c. kr. kurat voj. marine, iz Pulja. — Berlič, beneficijant, iz Kroke.
Pri **Virantu:** Terbušovič, c. kr. polkovnik, iz Zagreba. —

Umrlí so:

Dné 12. avgusta. Angela Klemenčič, kramarjeva hči, 4 mes., Kurja Vas št. 4, driska. — Janez Bernard, želez. čuvaj, 37 l., Gradaške ulice št. 12, plućna tuberkuloza. — Marija Robič, laborantova hči, 3 mesece, Poljanska cesta št. 51, driska.

Tržne cene.

V Ljubljani, 12. avgusta.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 27 kr., domače 6 gld. 66 kr.; reš 5 gld. 20 kr.; ječmen 4 gld. 39 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; ajda 4 gld. 87 kr.; proso 5 gld. 53 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. — kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 90 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 54 kr., svinjsko 66 kr., drobniško po 35 kr., — Piške po 30 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 40 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladiščih) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
12. avg.	7. zjutraj	736.14	15.8	zpd. sl.	megla	
	2. pop.	735.30	25.7	szh. sl.	jasno	0.0
	9. zvečer	734.76	20.6	bzv.		

Moje takó priljubljeno, ne prozorno, ampak istinito vsebinsko, povsodi kot izborno priznano

univerzalno glicerín-milo

priporočam vsakemu kot najnežnejo in zdravij kože ugajajoče umivalno milo. Isto odpravlja pri daljši porabi vse pege, kožne izpuške, preveliko kožno rudečico in podeljuje isti sploh največjo nežnost in čisto belino; komad stane 10 kr., 14 in 20 kr. — Neobhodno potrebno za umivanje otrók. Samo pristno iz tovarne (49) 12—12

H. P. Beyschlag-a v Avgšpurku.

Jedina zaloga v Ljubljani pri

K. Karingerji Mestni trg št. 8.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
- Brezovnik,** šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman,** Pesni, 60 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorič,** poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
- Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan,** Pesmi, 1 gld.
- Jesenko Janez,** Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
- Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr.; v krasnih platncah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Mišič,** Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klacič,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I. II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini:**
 - I. zvezek: *Tomšič Ivan,* Dragoljubci, 30 kr.
 - II. zvezek: *Peter rokodelič,* 36 kr.
 - III. zvezek: *Cigler Janez,* Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A.,** Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
- Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Padar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
- Razlag J. R., dr.,** Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šmid Kristof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vošnjak I., dr.,** Poročilo o kmetijski enketi dné 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega.** Vezan 65 kr.
- Zlatorog,** Pravljičica za mladino. 20 kr.
- Znidaršič J.,** Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

- Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico** (4° velike) po 50 kr. Pravljičice o:
- Pepelki, Rudeči kapiol in Obutem mačku** (8° velike) po 25 kr.
- O deželi lenuhov, Snegulčico, Pritlikovcu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

Oznanila

in reklame za vse časopise, strokovne novine in koledarje domačih in tujih dežel preskrbava realno in najceneje uže celih 27 let obstoječa najstarejša firma Avstro-Ogerske v tej stroki: **A. Ooppelik na Dunaji** (Stadt, Stubenbastei Nr. 2).